

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional”

Després de les eleccions gallegues

Les anàlisis sobre les eleccions autonòmiques celebrades a Galícia aquest 18 de febrer i les seves conseqüències haurien de permetre situar totes les forces polítiques en perspectiva del que pot passar.

Aportem alguns elements d'anàlisi, no com a comentaristes polítics, sinó fets a partir del nostre objectiu: com avançar cap a la constitució d'un moviment polític que ajudi la població treballadora i la joventut a recuperar la seva iniciativa. Un moviment que es basa en les reivindicacions, i que no sotmeti la seva satisfacció a altres consideracions, i que s'orienti cap a la ruptura amb el règim del 1978, és a dir, amb la Monarquia i amb el sistema d'exploració capitalista. Un moviment que parteixi de les necessitats dels treballadors i els pobles de l'Estat espanyol, intrínsecament lligades a la lluita de classes mundial i al combat, avui prioritari, de suport al poble palestí, que lluita per la seva supervivència com a poble davant de la barbàrie imperialista.

Sintetitzem la nostra anàlisi a partir de les premisses següents:

En primer lloc, constatar que sociològicament els resultats no suposen un gran canvi: el PP es manté (augmenta lleugerament en vots i baixa lleugerament en escons, però manté la majoria absoluta), i l'esquerra té el mateix percentatge, amb un lleuger augment de vots, i, sobretot, un transvasament de vots del PSOE al BNG. Podem seguir sense representació (treu poc més de 3.000 vots), Vox no avança i Sumar punxa.

En segon lloc, la participació puja, malgrat que el 20% de votants són gallegues residents a l'estranger i, per tant, augmenta l'abstenció (per exemple, a Argentina només ha votat el 6,7% del cens)

A més, cal assenyalar que el PP, que manté a Galícia una poderosa estructura

clientelar, a partir dels ajuntaments i les diputacions, amb suport dels cacics i l'Església, manté un vot captiu.

El PSOE, en plena desarticulació, no ofereix cap proposta de ruptura o reivindicativa, cap reivindicació seriosa. Per contra, el BNG, ben organitzat, li pren al PSOE bona part dels seus feus obrers, com Vigo (indústria naval i automobilística), amb un programa vagament social, gairebé sense detalls nacionalistes i sense parlar de l'amnistia, que recolza en Madrid. Un tema que, per altra banda, és evident no ha jugat cap paper en aquestes eleccions.

La qüestió de fons

El repartiment d'escons a Galícia no és proporcional a la població. Províncies amb menys població total i més població rural, com Lugo i Ourense, estan clarament sobre-representades davant de la Corunya i Pontevedra. Ourense tria un diputat per cada 18.000 habitants, Lugo tria un per cada 19.000 habitants, la Corunya un per cada 37.000 habitants, Pontevedra un per cada 39.000 habitants.

El vot rural és, en bona part, captiu. Per dos motius: un és la forta dependència de l'alcalde o el president de la Diputació per aconseguir determinades feines, i una altra, més de fons: al camp galleg impera el minifundi, amenaçat de desaparèixer pel Pacte Verd de la PAC. El principal defensor de la PAC és el Govern. Què ofereixen, doncs, el PSOE i Sumar als pagesos? Desaparèixer.

El PP, que té la mateixa política, hi juga amb avantatge. Es recolza en el caràcter conservador de la pagesia, i camufla demagògicament la seva política, dient que ells defensen els pagesos.

El PSOE ha renunciat a actuar com un partit obrer que busca l'aliança amb els pa-

gesos, defensant el seu dret a treballar i viure. Els tractors, que rebutgen les ofertes de Brussel·les i de Planas, han entrat a Madrid trencant el cinturó protector de les direccions d'Asaja, Coag i UPA, que 'negocien' amb el Govern, i bona part de les bases han entrat a Madrid amb la Unió d'Unions (U. de Pagesos entre d'altres). S'han enfrontat a càrregues dels antiavalots no vistes en molt de temps.

De la mateixa manera, no beuen de les reivindicacions dels obrers a causa de la seva submissió al capital financer i a la monarquia. Recordem que la destrucció del potent proletariat assentat a la construcció naval de Vigo i Ferrol va ser obra dels governs de Felipe González. Vigo, que manté l'alcalde socialista, ha donat aquest cop el primer lloc al BNG.

Galícia té, a més, una població altament envellida (només un municipi, a tot Galícia, té creixement demogràfic positiu).

Jugant amb cartes marcades, i davant l'absència d'una política que pot mobilitzar l'electorat agrari juntament amb la població obrera urbana contra ell, el PP s'ha pogut assentar a la Xunta de Galícia any rere any des del 1975 amb només un breu parèntesi entre el 1987 i 1990.

I, no obstant, l'aparició de les Marees a les eleccions municipals del 2015, quan, sorgint del no-res, van guanyar les alcaldies de la Corunya, Santiago i Ferrol, demostra que hi ha espai per a una força política que pugui mobilitzar el vot. Ara bé, el balanç dels governs d'aquestes marees també demostra que aquesta força política només es pot construir des de bases polítiques sòlides.

Conseqüències immediates

Si el PSOE no aconsegueix que es voti la llei d'amnistia, aquest govern té els dies comptats. Page torna a l'atac després del fracàs

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

gallec. Feijoo es manté –a la vista dels resultats Ayuso no ha pogut fitxa– i ja ha indicat a Puigdemont que l'indult era possible... Brussel·les fa difícils les concessions als camperols i les eleccions basques i europees dificulten que el Govern llanci operacions d'ajust escandaloses. Però mentre tant les exportacions comencen a caure, la gran reconversió de l'automòbil espera...

Podem, encara que sobrevisqui a les europees, si es repeteixen els resultats a Euskadi, té els dies comptats.

Sumar, a un mes del Congrés, segueix sense quallar, i ressorgeixen totes les oposicions al personalisme de Yolanda Díaz sense que es vegi recanvi. Ja hi ha signes de rebel·lió a les seves files: Compromís demana autonomia, En Comú també l'exigeix. Fins i tot IU entra en ordre demanant una

quota més gran en la futura direcció.

Com a conclusió

La situació general de manca de representació política s'amplifica. Sectors creixents de la classe obrera no se senten representats o es consideren mal representats. Els mitjans parlen que el PSOE té un problema territorial. És fals: Galícia no té un problema propi, com hem dit abans el PSOE va perdre la majoria socialista amb la reconversió naval i després amb les retallades de Zapatero, com va fer tot el partit (també amb la reconversió va perdre el control del marge esquerre de Bilbao). Mentre mantingui el Govern, el PSOE – que no aspira a recuperar aquesta majoria socialista i feia pena com a corifeu del BNG sense reivindicacions pròpies– evita

enfonsar-se amb l'instable suport dels regionalistes.

Està a l'ordre del dia la lluita per aixecar un moviment obrer republicà d'àmbit estatal, que mobilitzi sectors importants amb una línia d'aliança amb els pagesos i els pobles, amb una proposta de ruptura amb el règim del 78, que és l'única esperança seriosa. Els partidaris de la IV Internacional, que lluitem per un partit obrer revolucionari, apuntem en aquest sentit amb el CATP, on treballem amb companys socialistes, comunistes, de Podem, d'altres organitzacions. Els grups que es manifesten per Palestina, les columnes de Republicanes, els actes per l'Amnistia, la trobada de sindicalistes per l'auditoria i altres iniciatives preparen la Trobada del 27 d'abril perquè sigui un pas important.

Els nostres compromisos...

Awad Abdelfattah, Coordinador a Palestina de la campanya per un Sol Estat Democràtic (ODSC)

“És encara possible viure amb aquesta gent?”

<https://informacionobrera.org/es-aun-possible-vivir-con-esta-gente/>

Donar suport a la resistència palestina és preservar el significat del dia internacional de la dona treballadora

<https://informacionobrera.org/manifiesto-ante-el-8-de-marzo/>

www.posicuarta.org